

ЗМІНИ ГІСТОЛОГІЧНОЇ БУДОВИ ПЕЧІНКИ ПРИ ЇЇ УРАЖЕННІ ПАРАЦЕТАМОЛОМ І ПРИЗНАЧЕННІ ТІОТРИАЗОЛІНУ ТА АЦЕТИЛЦИСТЕЇНУ

Особливості структурних змін печінки при ураженні парацетамолом (ПАР) та в процесі його корекції антиоксидантами є критерієм, який дозволяє зробити об'єктивні висновки про ефективність застосованих препаратів, що може бути основою для обґрунтування розробки нових комбінованих засобів, призначених для ефективної профілактики токсичних уражень печінки ПАР.

Метою дослідження було з'ясувати зміни гістологічної структури печінки при її гострому ураженні ПАР та при лікувально-профілактичному призначенні тіотриазоліну (ТІО) й ацетилцистеїну (АЦЦ).

Піддослідних тварин (білих нелінійних щурів-самців) поділили на групи: 1-ша – інтактні; 2-га – тварини, яким вводили внутрішньошлунково ПАР (1250 мг/кг, протягом 2 діб); 3-тя і 4-та – тварини, яким вводили ПАР та, відповідно, АЦЦ і ТІО (внутрішньочеревно по 150 мг/кг і по 100 мг/кг маси тварини; 2 доби). Гістологічні дослідження проводили на 3 добу після моделювання патології.

Введення піддослідним тваринам ПАР призводило до виражених судинних розладів, дистрофічних та некробіотичних змін центральнолулярних гепатоцитів, лімфогістіоцитарної

інфільтрації портальних трактів, порушення часточкової структури печінки.

При поєднаному введенні білим щурам ПАР та АЦЦ відмічали помірні судинні розлади, деяке зменшення ступеня вираження дистрофії, некробіозу гепатоцитів, лімфогістіоцитарної інфільтрації, часткове збереження балкової організації клітин печінки.

Лікувально-профілактичне введення ТІО при ураженні печінки ПАР більшою мірою, ніж АЦЦ, сприяє регресуванню патогістологічних змін печінки, істотно зменшуючи прояви дистрофії та некробіозу паренхіматозних печінкових клітин, осередки лімфогістіоцитарної інфільтрації портальних трактів, водночас сприяє активації регенераторних процесів у досліджуваному органі.

На підставі отриманих результатів і даних літератури можна стверджувати, що встановлення гепатопротекторних властивостей тіотриазоліну й ацетилцистеїну при ураженні печінки парацетамолом є основою для подальшого дослідження гепатозахисних властивостей цих препаратів та інших попередників синтезу глутатіону з метою розробки і створення ефективних комбінованих засобів, здатних ефективно попереджувати гостре ураження печінки парацетамолом.